

1. Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
2. Καταδικάζει τον A. Fichtner στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 146 της 21.6.2003.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, υποβληθείσα με διάταξη του Tribunale di Larino — Sezione Distaccata di Termoli της 8ης Ιουλίου 2004, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά του Massimiliano Placanica

(Υπόθεση C-338/04)

(2004/C 273/19)

Το Tribunale di Larino — Sezione Distaccata di Termoli, με διάταξη της 8ης Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Αυγούστου 2004, υποβάλλει προς το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά του Massimiliano Placanica, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Ζητείται από το Δικαστήριο να εκτιμήσει κατά πόσον η διάταξη του άρθρου 4, παράγραφος 4 bis, του νόμου 401/89 συνάδει προς τις εκφραζόμενες από τα άρθρα 43 επ. και 49 της Συνθήκης ΕΟΚ αρχές, σε θέματα εγκαταστάσεως και ελεύθερης παροχής των διασυνοριακών υπηρεσιών, και υπό το φως της ερμηνευτικής αντιθέσεως μεταξύ των αποφάσεων του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ειδικότερα με την απόφαση Gabelli) και της αποφάσεως 23271/04 της ολομελείας του Suprema Corte di Cassazione—ειδικότερα, ζητείται να διευκρινιστεί αν τυχάνει εφαρμογής εντός της Ιταλίας η προβλεπόμενη με το κατηγορητήριο εις βάρος του Placanica Massimiliano επιβάλλουσα κυρώσεις κανονιστική ρύθμιση».

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, που υπέβαλε με διάταξη της 26ης Μαΐου 2004 το Bundesfinanzhof στο πλαίσιο της διαφοράς Centro Equestro da Leziria Grande LDA κατά Bundesamt für Finanzen

(Υπόθεση C-345/04)

(2004/C 273/20)

Το Bundesfinanzhof ζητεί από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με διάταξη της 26ης Μαΐου 2004, η οποία περιήλθε

στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 12 Αυγούστου 2004, στο πλαίσιο της διαφοράς Centro Equestro da Leziria Grande LDA κατά Bundesamt für Finanzen, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Συνιστά παράβαση του άρθρου 59 της Συνθήκης περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων η περίπτωση κατά την οποία υπήκοος κράτους μέλους, ο οποίος φορολογείται περιορισμένως στη Γερμανία, μπορεί να αξιώσει την επιστροφή του φόρου, που αναλογεί στα εγχώρια εισοδήματά του και εισπράττεται διά της παρακρατήσεως φόρου, μόνον αν οι επιχειρησιακές δαπάνες που έχουν άμεση οικονομική σχέση με τα εν λόγω εισοδήματα είναι μεγαλύτερες από το ήμισυ των εισοδημάτων;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία), με απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004 στην υπόθεση REWE Zentralfinanz e. G., ως καθολική διάδοχος της ITS Reisen GmbH κατά Finanzamt Köln-Mitte

(Υπόθεση C-347/04)

(2004/C 273/21)

Με απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 13 Αυγούστου 2004, το Finanzgericht Köln (Γερμανία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ REWE Zentralfinanz e. G., ως καθολική διάδοχος της ITS Reisen GmbH, και Finanzamt Köln-Mitte, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

— Έχουν το άρθρο 52 (νυν άρθρο 43) σε συνδυασμό με το άρθρο 58 (νυν άρθρο 48) και τα άρθρα 67-73, 73B επ. (νυν άρθρα 56 επ.) της Συνθήκης ΕΚ την έννοια ότι απαγορεύουν ρύθμιση, η οποία —όπως η επίδικη στη διαφορά της κύριας δίκης ρύθμιση του άρθρου 2a, παράγραφος 1, σημείο 3a, παράγραφος 2, του EstG [Einkommensteuergesetz]— περιορίζει την άμεση αντιστάθμιση, για φορολογικούς λόγους, ζημιών από την απόσβεση όσον αφορά συμμετοχές σε θυγατρικές εταιρείες που βρίσκονται σε άλλα κράτη της ΕΚ, όταν αυτές ασκούν παθητικές δραστηριότητες υπό την έννοια της εθνικής διατάξεως ή/και όταν οι θυγατρικές εταιρείες ασκούν ενεργητικές δραστηριότητες υπό την έννοια της εθνικής διατάξεως μόνον μέσω ιδίων θυγατρικών εταιρειών χαμηλότερου επιπέδου, ενώ οι αποσβέσεις όσον αφορά συμμετοχές σε ημεδαπές θυγατρικές εταιρείες είναι δυνατές χωρίς τους περιορισμούς αυτούς;